

Џон Тејлор

АКО ТО ЈОШ НИЈЕ БИЛА НОЋ

понекад / накратко
не задуго знаш

овај сутон постаће тама
на крају

одсуство светлости

не овај умирујући сумрак
изнад снега

*

понекад то је
гушћа измаглица

сваки обронак готово замишљен

обронак
равница
ако се то догађа

они су тамо

*

понекад много светла
што мора проћи
може бити виђено

не што мора
преостати

касније

ноћна неодевеност
што је константа

обавија тренутак
у црн повој

не сасвим црн повој

то такође мора ишчезнути

*

пруге обронка
прсти преко поља

ако је тама могла помиловати те

понекад

ова миловања
само згушњавајући сумрак
шачица светлости
ускоро разбацана

мимо сваке жеље

*

понекад дрвеће остаје
затвореније према теби
тада јавила се мисао

оно израња

иако мрачније
носи светлост
изненадан мрак умиривање

*

понекад
у обданици
увек опстаје ноћ

у твојем срцу

светло преплетено
са црним

у било којој јаркости

када сунчева светлост греје
са тим умереним жеравицама угља
сети се овог

сваког
дана
ноћи
мрак загрева светлост

*

где сумрак лебди плаво
изнад долине
где тренутак
изгледа увек-променљиво
потом непомичан

понекад

магловито дрвеће
грмље живица
трачци таме
у преосталој светлости

призивају
јаркост
изгубљеног светла

ЏОН ТЕЈЛОР (John Taylor, 1952) рођен је у Де Мојну, у Ајови, САД. Овај амерички књижевник, полиглот, критичар и преводилац од 1975. године живи у Европи, тачније од 1987, прво у Паризу, а потом у Анжеу у Француској. Аутор је десет збирки прича, кратке прозе и поезије. Његове књиге превођене су на француски и италијански, а делови на словеначки, пољски, украјински, немачки, холандски, грчки и кинески језик. Џон Тејлор преводи модерну грчку, италијанску и француску књижевност за америчке издаваче. За своје преводе добио је престижне награде и стипендије.

Као песник, Џон Тејлор се истакао збирком песама *The Apocalypse Tapestries* (2004) инспирисаном средњовековном таписеријом Апокалипсе с краја 14. века, која се налази у граду Анжеу, али и другим насловима: проза – *The Presence of Things Past* (1992), *The World As It Is* (1998), *Mysteries of the Body and the Mind* (1998), *Some Sort of Joy* (2000), *Now the Summer Came to Pass* (2012); критика – *Path to Contemporary French Literature* (2004, 2007, 2011), *Into the Heart of European Poetry* (2008), *A Little Tour through European Poetry* (2011); поезија – поема *Portholes* (2016), *The Dark Brightness* (2017), *Grassy Stairways* (2017), *Remembrance of Water & Twenty-Five Trees* (2018).

У Републици Српској објављена је његова поема *Окна*, као посебно издање Удружења књижевника Републике Српске, у препеву Коље Мићевића и Сање Зекановић 2018. године, која је овенчана Наградом Међународног књижевног фестивала у Бањој Луци исте године.

С енглеског превела и белешку о песнику сачинила
МИЛИЦА МИЛЕНКОВИЋ